

In Viaggio, viajando con el Papa Francisco

Títol original: *In Viaggio* **Direcció i guió:** Gianfranco Rosi **País:** Itàlia **Durada:** 79 min **Any:** 2022 **Gènere:** Documental **Interpretació:** Documental, Intervencions de: Papa Francesc **Fotografia:** Gianfranco Rosi **Distribuïdora:** Karma Films **Estrena a Espanya:** 17/03/2023
No recomanada per a menors de 7 anys
Versió original subtítulada en espanyol

SINOPSI

En els seus 10 primers anys de pontificat, el papa Francesc ha visitat més de 50 països, i s'ha abocat a causes tan importants com la pobresa, l'emigració, el medi ambient, la solidaritat i la guerra. (La Higuera)

CRÍTICA

05/09/2022 - VENÈCIA 2022: Gianfranco Rosi utilitza materials d'arxiu inèdits dels viatges del papa Francesc a 53 països, on Bergoglio ha tractat grans temes de guerra i drets humans

Després d'explorar els efectes de la guerra a l'Orient Mitjà en el seu treball *Notturmo*, la tragèdia dels refugiats i migrants que desembarquen a l'illa de Lampedusa des del nord d'Àfrica a través de *Fuego en el mar* (guanyadora del Ós d'Or a Berlín el 2016), les comunitats sense sostre als Estats Units a *Below Sea Level*, i un càrtel de la droga mexicana a *El Sicario - Room 164*, el documentalista italià Gianfranco Rosi torna a abordar els temes del conflicte i els drets humans a *In viaggio*, presentada fora de competició a la 79a Mostra de Venècia, però aquesta vegada des d'un punt de vista nou, alternatiu i francament únic: el del **papa Francesc**.

El 2013, acabat de ser escollit com a papa, Bergoglio va anar a Lampedusa, on Rosi també va viatjar dos anys després per rodar. Aquest seria el primer dels 37 viatges del papa a 53 països. Embarcant-se en un projecte ingent, que va suposar el muntatge de material fílmic i d'arxius històrics del Vaticà, noves escenes rodades a propòsit i fins i tot breus fragments de les seves pel·lícules, Rosi reconstrueix un viatge coherent (des d'una perspectiva laica) de pau i fraternitat traçat pel líder de l'Església catòlica.

El documental comença i acaba amb un primeríssim pla del papa, amb el cap inclinat. De cop i volta, sentim el so d'una embarcació demanant auxili, la raó per la qual el papa és a Lampedusa parlant de la globalització de la indiferència, que ens ha desproveït de la nostra capacitat de plorar. A continuació, el veiem al Brasil el 2013, com el primer pontífex del continent americà que es reuneix amb una multitud entusiasta de creients a les faveles. I una vegada més parla de la cultura de l'egoisme i de l'individualisme, instant a la solidaritat. A Cuba, el 2015, el veiem retallat sobre una gegantina imatge del Che Guevara. Aquí pot parlar en la seva pròpia llengua. Als Estats Units, el 2015, parla de Lincoln, de Martin Luther King, de Dorothy Day (l'activista que va lluitar pels drets dels treballadors i dels pobres) i del trapenc Thomas Merton, i suplica al govern que posi fi al comerç d'armes.

A Xile explica que la dignitat és contagiosa, i quan li pregunten pel bisbe Juan Barros, que va encobrir abusos sexuals a menors, provocant un enrenou que va ser aplacat pels carrabiners, parla de calúmnies sense fonament, abans de fer un gir en el seu discurs i demanar disculpes. A les Filipines, el 2015, va reconèixer el desastre de la tempesta Jolanda. S'acosta a la gent que pateix de debò, a causa de la pobresa o la manca de drets. "Com tria les seves destinacions?", li pregunta la gent. "Escolto els meus assessors, prego, reflexiono, i la decisió surt del meu interior, de forma espontània, com una fruita madura. Algunes destinacions són difícils, d'altres són més fàcils".

Una d'aquestes destinacions complicades va ser la República Centreafricana, també el 2015, on va ser rebut a la mesquita central de Bangui envoltat de vehicles blindats de les Nacions Unides. A Nairobi (Kenya), va denunciar la falta de reconeixement dels immigrants com a refugiats. "Aquestes són històries, vides, somnis. No podem romandre indiferents". El 2014, el veiem a Israel i Palestina, que ha estat ocupada des de fa 66 anys, davant del mur aixecat pel govern israelià. A Jerusalem dona la mà a Kiril, restablint el primer contacte des del 1054, any del gran cisma. I després el trobem a Mèxic, el 2016, parlant del tràfic de persones; a Armènia, també el 2016, esmentant la paraula "genocidi", fet que provoca la ira d'Erdogan; als Emirats Àrabs Units, Madagascar i el Japó el 2019; Iraq el 2021, i Canadà el 2022, on demana perdó per la política de desarrelament i assimilació de la població indígena duta a terme per l'Església. Davant la massacre de Mossul, comenta: "Guerres justificades? Totes les guerres neixen d'una injustícia".

El muntatge de **Fabrizio Federico** organitza per temes els diversos discursos i reflexions de Bergoglio al llarg dels viatges: la pobresa, la natura, l'emigració, la condemna de totes les guerres i la solidaritat. D'altra banda, els fragments musicals són excel·lents, seleccionats amb la col·laboració d'**Ambrogio Sparagna**, que es va inspirar en les tradicions dels diferents països.

Camillo de Marco – cineuropa.org